P7_TA(2012)0060

Reģionālā konvencija par Eiropas un Vidusjūras reģiona preferenciāliem izcelsmes noteikumiem

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par to, lai noslēgtu reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (2012/2519(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā 2005. gada 27. oktobra rezolūciju par atskatu uz Barselonas procesu[1] un 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ekonomiskajām un tirdzniecības partnerattiecībām pirms astotās *Euromed* Tirdzniecības ministru konferences[2];

– ņemot vērā 1995. gada 28. novembra Barselonas deklarāciju, ar kuru izveido partnerattiecības starp Eiropas Savienību un Vidusjūras reģiona dienvidu un austrumu valstīm, kā arī šīs konferences laikā pieņemto darba programmu,

– ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” (COM(2011)0200 galīgā redakcija),

– ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības plānu līdz 2010. gadam un pēc tam, ko pieņēma 2009. gadā notikušajā Vidusjūras reģiona valstu savienības tirdzniecības ministru astotajā sanāksmē,

– ņemot vērā 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” (COM(2011)0303 galīgā redakcija),

– ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumus starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju[3], Izraēlu[4], Maroku[5], Jordāniju[6], Ēģipti[7], Libānu[8] un Alžīriju[9], no otras puses, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu pagaidu asociācijas nolīgumu par tirdzniecību un sadarbību starp Eiropas Kopienu un Palestīnas Atbrīvošanas organizāciju (Palestīnas pašpārvaldes vajadzībām)[10],

---

1 OV C 272 E, 9.11.2006., 570. lpp.
2 OV C 285 E, 21.10.2010., 35. lpp.
3 OV L 97, 30.3.1998., 2. lpp.
4 OV L 147, 21.6.2000., 3. lpp.
5 OV L 70, 18.3.2000., 2. lpp.
6 OV L 129, 15.5.2002., 3. lpp.
7 OV L 304, 30.9.2004., 39. lpp.
8 OV L 143, 30.5.2006., 2. lpp.
9 OV L 265, 10.10.2005., 2. lpp.
10 OV L 187, 16.7.1997., 3. lpp.

– ņemot vērā EK un Turcijas Asociācijas padomes 1995. gada 22. decembra Lēmumu Nr. 1/95 par Muitas savienības nobeiguma posma ieviešanu (96/142/EK),

– ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas(BTZ) ietekmes uz ilgtspējību novērtējumu, ko sagatavoja Mančestras Universitātes Attīstības politikas un pārvaldības institūts,

– ņemot vērā tā 2007. gada 15. marta rezolūciju par Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas izveidi[1] un attiecīgos šajā rezolūcijā minētos apsvērumus,

– ņemot vērā Barselonas procesa laikā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ministru konferencēs un nozaru ministru konferencēs izdarītos secinājumus un jo īpaši Marseļā 2010. gada 11. novembrī notikušās devītās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības ministru konferences secinājumus,

– ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2010. gada 25. februāra spriedumu Lietā C-386/08 *Brita GmbH* pret *Hauptzollamt Hamburg-Hafen*,

– ņemot vērā 2003. gada 17.–18. novembrī Briselē notikušās ES un Izraēlas Asociācijas padomes ceturtās sanāksmes paziņojumu,

– ņemot vērā ES un Izraēlas asociācijas nolīguma 4. protokolam pievienoto ES un Izraēlas tehnisko vienošanos un Komisijas paziņojumu importētājiem „Imports no Izraēlas uz Kopienām”[2],

– ņemot vērā 2009. gada 8. decembrī Briselē notikušajā 2985. Ārlietu padomes sanāksmē pieņemtos secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu,

– ņemot vērā Komisijas paziņojumu attiecībā uz piemērošanas datumu protokoliem par izcelsmes noteikumiem, kas paredz diagonālo kumulāciju starp Eiropas Savienību, Alžīriju, Ēģipti, Farēru salām, Islandi, Izraēlu, Jordāniju, Libānu, Maroku, Norvēģiju, Šveici (tostarp Lihtenšteinu), Sīriju, Tunisiju, Turciju un Rietumkrastu un Gazas sektoru[3],

– ņemot vērā Nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Dānijas valdību un Farēru salu vietējo valdību, no otras puses[4],

– ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,

A. tā kā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulācijas zonas pamatā ir daudzi izcelsmes noteikumu divpusējie protokoli, kuri ir pārāk sarežģīti, lai uzņēmumi, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, un valstis varētu no tiem gūt labumu;

B. tā kā 2007. gada oktobrī Lisabonā notikušajā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības ministru sanāksmē atbalstīja konvencijas projekta sagatavošanu, vienā vienkāršotā instrumentā apvienojot visus dažādas izcelsmes noteikumus attiecībā uz Eiropas un Vidusjūras reģiona valstīm un tādējādi atvieglojot Eiropas un Vidusjūras

---

1 OV C 301 E, 13.12.2007., 210 .lpp.
2 OV C 20, 25.1.2005., 2. lpp.
3 OV C 156, 26.5.2011, 3. lpp.
4 OV L 53, 22.2.1997., 2. lpp.

reģiona valstu izcelsmes kumulācijas izmantošanu; tā kā šo konvenciju atbalstīja 2010. gada 11. novembrī notikušajā devītajā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu savienības tirdzniecības ministru konferencē;

C. tā kā ir paplašināta šīs konvencijas ģeogrāfiskā ietekme, lai iekļautu arī Stabilizācijas un asociācijas procesa dalībniekus, tā efektīvi palielinot no Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulācijas sniegtās priekšrocības;

D. tā kā — lai arī šie ir ļoti pozitīvi pasākumi — rezultātā plašāka ģeogrāfiskā ietekme būs arī izcelsmes kumulācijas noteikumu nelikumīgai izmantošanai vai neievērošanai;

E. tā kā ES ir asociācijas nolīgums gan ar Izraēlu, gan ar Palestīnu, kuros abos ir iekļauts brīvās tirdzniecības nolīgums, kas paredz atsevišķus un skaidrus noteikumus attiecībā uz tirdzniecības atvieglojumiem;

F. tā kā Eiropas Savienības Padome savā 2009. gada 8. decembra secinājumā par Tuvo Austrumu miera procesu vēlreiz atgādina, ka „apmetnes [...] ir nelikumīgas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tās rada šķēršļus mieram un apdraud iespēju jebkad panākt divu valstu izveides risinājumu”;

G. tā kā saskaņā ar ES nostāju uz produktiem, kuru izcelsme ir teritorijās, kas kopš 1967. gada atrodas Izraēlas pārvaldes pakļautībā, neattiecas saskaņā ar ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu noteiktais preferenciālu tarifu režīms;

H. tā kā Izraēla ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu piemēro attiecībā uz okupētajām teritorijām, tā rezultātā nepietiekami tiek īstenoti ES tiesību akti, un tas savukārt, kā to apstiprina Tiesa lietā *Brita GmbH* pret *Hauptzollamt Hamburg-Hafen*, neļauj dalībvalstu muitas iestādēm saskaņā ar ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu preferenciālo režīmu piešķirt produktiem, ko ieved no Izraēlas okupētajām teritorijām;

I. tā kā Eiropas pilsoņi ir skaidri pauduši savu gribu attiecībā uz produktiem, kas tiek ievesti no Palestīnas okupētajām teritorijām;

J. tā kā ES ir saskārusies ar dažādām problēmām izcelsmes noteikumu piemērošanā attiecībā uz produktiem, kuru izcelsme ir Izraēlas okupētajās teritorijās; tā kā deklarācijā, ko ES iesniedza ES un Izraēlas Asociācijas padomes ceturtajā sanāksmē 2003. gadā, tā uzsvēra, cik svarīgi ir risināt divpusējo jautājumu par izcelsmes noteikumiem, pirms tiek grozīts izcelsmes protokols, lai varētu piemērot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulāciju; tā kā, nespējot rast šādu risinājumu, Komisija ir centusies šīs problēmas novērst, noslēdzot juridiski nesaistošu divpusējo tehnisko vienošanos ar Izraēlu, saskaņā ar kuru Izraēla katrā izcelsmes apliecinājuma oriģinālajā dokumentā iekļauj to vietu pasta indeksus, kurās ražoti attiecīgie produkti, tādējādi ļaujot ES muitas iestādēm nekavējoties piemērot nepreferenciālos nodokļus produktiem, kas ražoti Izraēlas apmetņu teritorijās;

K. tā kā šī tehniskā vienošanās pastāv starp ES un Izraēlu, no vienas puses, un starp EBTA valstīm un Izraēlu, no otras puses; tā kā ierosinātā konvencija nekāda veidā nepaplašina šo vienošanos attiecībā uz ģeogrāfisko teritoriju, kuru tā aptver, un nerada pienākumus citām pusēm;

L. tā kā tehniskās vienošanās noteikumi jau paredz Izraēlas iestādēm un eksporta uzņēmumiem prasību nodalīt ražošanu, kuru veic teritorijās, kas kopš 1967. gada atrodas

Izraēlas pārvaldes pakļautībā, no ražošanas, ko veic starptautiski atzītās Izraēlas valsts teritorijā;

M. tā kā konvencija tās pašreizējā redakcijā nenodrošinās papildu tiesiskās aizsardzības līdzekļus Eiropas Savienībai vai jebkurai citai tās līgumslēdzējai pusei gadījumos, kad kumulācijas noteikumi netiek pienācīgi pildīti;

N. tā kā katras ES dalībvalsts muitas iestādes ir atbildīgas par to, lai tiek pārbaudīts, vai preferenciālās izcelsmes norādes, kas sniegtas par ES tirgū importētiem produktiem, ir pareizas; tā kā, neskatoties uz muitas iestāžu centieniem, tās nevar pārbaudīt un izkontrolēt visus pavaddokumentus un katru atsevišķo kravu, kas saskaņā ar preferenciālo režīmu ES tiek ievesta no Izraēlas; tā kā līdz ar konvencijas īstenošanu šis loģistikas uzdevums var kļūt vēl grūtāks, jo palielināsies to partnervalstu skaits, kurās pārstrādei vai apstrādei tiek izmantoti materiāli, ko Izraēla eksportējusi saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar ES;

O. tā kā — lai arī atbilstošāk būtu jārisina problēma saistībā ar Izraēlas eksportētu produktu patieso izcelsmi, vienlaicīgi nedrīkst tikt kavēta visa reģiona sociālā un ekonomiskā integrācija;

P. tā kā „Arābu pavasaris” ir parādījis nepieciešamību pēc godīgiem un taisnīgiem noteikumiem, kas ļauj katras Vidusjūras reģiona valsts un teritorijas iedzīvotājiem pilnībā izmantot priekšrocības, ko sniedz viņu ekonomiskie centieni, un ES šādi centieni ir skaidri jāatbalsta; tā kā „Arābu pavasara” sākumā ES atkārtoti uzsvēra gatavību veidot ciešākas tirdzniecības saites ar arābu valstīm;

Q. tā kā 2011. gada 8. marta kopīgajā paziņojumā „Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” Komisija konvencijas pieņemšanu min kā vienu no instrumentiem, lai maksimāli palielinātu tirdzniecības un investīciju ietekmi reģionā;

R. tā kā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zona netika izveidota līdz 2010. gadam; tā kā viens no galvenajiem neizdošanās iemesliem bija dienvidu-dienvidu sociālās, tirdzniecības un ekonomikas integrācijas trūkums starp Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm;

S. tā kā šāda nolīguma ietekme uz valstīm un reģioniem varētu būt ļoti nozīmīga,

1. uzskata, ka starptautiskā tirdzniecība var būt līdzeklis ekonomikas izaugsmes veicināšanai, saimnieciskās darbības dažādošanai un nabadzības izskaušanai — šie visi aspekti ir svarīgi Vidusjūras reģiona demokratizācijas procesa elementi; atbalsta Komisijas centienus Vidusjūras reģionā ražotām precēm ar šajā reģionā kumulētu izcelsmi sniegt preferenciālu piekļuvi ES iekšējam tirgum;

2. atzinīgi vērtē iniciatīvu vienkāršot izcelsmes kumulācijas noteikumu sistēmas izmantošanu visā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu zonā; uzskata, ka reģionāla konvencija par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ir svarīgs instruments, lai atvieglotu tirdzniecību un panāktu sociālo un ekonomisko integrāciju dienvidu kaimiņvalstīs;

3. pauž bažas par situāciju, kas izveidojusies saistībā ar Eiropas un Vidusjūras reģiona brīvās tirdzniecības zonu, kurai vajadzēja būt izveidotai līdz 2010. gadam, taču plāni nav

īstenojušies; pauž nožēlu par to, ka vairāki procesa dalībnieki nav spējuši panākt reālu progresu, lai radītu nepieciešamos nosacījumus; mudina arī izveidot dienvidu–dienvidu divpusējo un daudzpusējo ekonomisko sadarbību, kas pilsoņiem sniegtu reālas priekšrocības, kā arī uzlabotu politisko gaisotni reģionā; atzīst, ka iekšējās reģionālās tirdzniecības trūkums starp Vidusjūras dienvidu valstīm bija galvenais projektu bremzējošais aspekts; uzstāj, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas izveidei arī turpmāk ir jābūt vienam no ES un tās dienvidu partneru mērķiem; uzskata, ka šī konvencija ir liels sasniegums brīvās tirdzniecības zonas izveides procesā un, iespējams, līdzeklis dienvidu-dienvidu tirdzniecības sekmēšanai;

4. pauž cerību, ka jaunās demokrātijas, kas reģionā veidosies pēc „Arābu pavasara”, veicinās cilvēktiesību un sociālo tiesību ievērošanu un padziļinās politisko dialogu un tā rezultātā veidosies reģiona iekšējās tirdzniecības attīstībai draudzīgāka vide, jo bijušās valsts diktatoriskās pārvaldes īstenotā politika bija viens no tirdzniecības neesamības iemesliem; mudina šīs jaunās demokrātijas cieši sadarboties Agadiras grupā un pilnībā izmantot šo konvenciju; aicina Komisiju šīm jaunajām demokrātijām nodrošināt tehnisko palīdzību, lai tās varētu pilnībā izmantot pieejamos tirdzniecības instrumentus, tostarp šo konvenciju;

5. atzinīgi vērtē to, ka Konvencija ir vienots instruments, kas nodrošina diagonālajai kumulācijai nepieciešamo tiesisko regulējumu ne tikai visās tradicionālajās Vidusjūras reģiona dienvidu partnervalstīs, bet arī Stabilizācijas un asociācijas procesa un EBTA dalībniekiem, tādējādi paplašinot kumulācijas ģeogrāfisko izplatību un palielinot kumulētā eksporta noieta tirgu;

6. pauž nožēlu par to, ka konvencijā nav iekļauts strīdu izšķiršanas mehānisms, ko piemēro strīdiem saistībā ar izcelsmes apliecinājuma pārbaudi; uzskata, ka kopīgā komiteja, ko paredz izveidot ar konvenciju, nebūs iedarbīgs instruments šādu jautājumu izskatīšanai; norāda, ka tādēļ šādus strīdus būs jāizšķir, izmantojot divpusējos strīdu izšķiršanas mehānismus, ja tādi pastāv;

7. uzskata, ka konvenciju lielā mērā uzlabotu, ja tajā iekļautu vienotu un efektīvu strīdu izšķiršanas mehānismu, kas ļautu ātri un apmierinoši izšķirt strīdus saistībā ar preču izcelsmi un kumulāciju; aicina Komisiju izvērtēt iespēju šādu mehānismu konvencijā iekļaut nākamajā pārskatīšanas reizē;

8. pauž nožēlu par to, ka konvencijas teksts neparedz procedūru tās pārskatīšanai vai pārstrādāšanai nākotnē; uzskata, ka laicīga konvencijas — sarežģītā un visaptverošā instrumenta — pārskatīšana nāktu tai par labu; tādēļ aicina Komisiju apsvērt iespēju konvencijā ieviest pārskatīšanas klauzulu;

9. uzsver, cik svarīgi ir, ka pēc iespējas ātri pēc konvencijas noslēgšanas pārskata izcelsmes noteikumus, kurus piemēro konvencijas pusēm, un ka šo pārskatīšanu veic tā, lai Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes noteikumus pieskaņotu noteikumiem, kas ierosināti jaunajā regulā par vispārējo preferenču sistēmu (VPS); uzskata, ka mazāk labvēlīgi izcelsmes noteikumi neļautu pilnībā izmantot konvencijas potenciālu un radītu dienvidu kaimiņvalstīm nelabvēlīgāku situāciju;

10. pauž nopietnas bažas par dažu uzņēmumu ierasto praksi, saskaņā ar kuru šie uzņēmumi, eksportējot okupētajās teritorijās ražotas preces, turpina piemērot ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu; pauž nožēlu par šādu praksi un uzskata, ka tā ir pretrunā ES ārpolitikas nostādnēm un ar to tiek ļaunprātīgi izmantotas plašās iespējas gūt likumīgu

preferenciālu piekļuvi ES iekšējam tirgum; tādēļ aicina Komisiju izveidot to uzņēmumu melno sarakstu, kuri turpina izmantot minēto praksi, un informēt dalībvalstis;

11. atgādina, ka savā spriedumā lietā *Brita GmbH* pret *Hauptzollamt Hamburg-Hafen* Eiropas savienības Tiesa apstiprināja, ka importētājas dalībvalsts muitas iestādēm ir jāatsaka preferenciālā režīma piemērošanu saskaņā ar ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu uz ES eksportētiem produktiem, kuru izcelsme ir Izraēlas okupētajās teritorijās vai par kuriem Izraēlas iestādes nesniedz pietiekamu informāciju, lai varētu noteikt to faktisko izcelsmi;

12. uzskata, ka konvencijas īstenošanai nevajadzētu izraisīt vai radīt situācijas, kas atvieglo šādu ļaunprātīgu izmantošanu vai mudina uz to; uzsver, ka konvencijai — kā tas norādīts tās preambulā — kopumā nevajadzētu radīt nelabvēlīgāku situāciju par to, kāda izveidojusies iepriekšējās attiecībās starp brīvās tirdzniecības partneriem, kuri piemēro diagonālo kumulāciju; aicina Komisiju strādāt kopā ar Parlamentu, šīm abām iestādēm koncentrējot politisko gribu un ietekmi, lai rastu risinājumu, kā novērst šādu ļaunprātīgu iekšējā tirgus izmantošanu; aicina Komisiju nākt klajā ar jauniem priekšlikumiem, lai rastu drošāku risinājumu šai problēmai;

13. atzīmē, ka gan ES, gan EBTA dalībvalstis ir noslēgušas tehnisku vienošanos ar Izraēlu, kurā apskatīts teritoriālais jautājums un kurā piedāvāti daži ierobežoti risinājumi; uzskata, ka risinājumi, ko piedāvā šīs tehniskās vienošanās nav apmierinoši; turklāt norāda, ka šāda tehniska vienošanās reģionālo konvenciju nepadara citām pusēm saistošu; tāpēc pauž bažas, ka reģionālā konvencija var radīt tādu gadījumu pieaugumu, kuros citas līgumslēdzējas puses sastopas ar grūtībām nodrošināt pareizu kumulāciju saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar ES par tādu produktu apstrādi un pārstrādi savā teritorijā, kas importēti saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar Izraēlu;

14. aicina Komisiju pārskatīt tehnisko vienošanos un nepieciešamības gadījumā to vēlreiz apspriest, lai to padarītu efektīvāku un vienkāršāku; aicina Komisiju meklēt risinājumu, kurus varētu piemērot arī attiecībā uz precēm, kas ievestas no trešām valstīm, kurās notikusi pārstrāde vai apstrāde, pievienojot materiālus, kas importēti saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar Izraēlu; aicina Komisiju, turpmāk pārskatot reģionālo konvenciju, sekmēt tādu noteikumu ieviešanu, ar kuriem nodrošina, ka visas līgumslēdzējas puses vienoti piemēro teritorialitātes principu;

15. atzīmē, ka saskaņā ar tehniskajā kārtībā iekļautajām procedūrām, kas pašlaik ir spēkā starp ES un Izraēlu, no vienas puses, un starp EBTA un Izraēlu, no otras puses, Izraēlas muitas iestādes un eksporta uzņēmumi jau nodala ražošanu, ko veic Izraēlas apmetnēs okupētajās teritorijās, no ražošanas, ko veic starptautiski atzītās Izraēlas valsts teritorijā; atzīmē, ka šādas procedūras neparedz, ka Izraēlas muitas iestādes un eksporta uzņēmumi informē par piemēroto iedalījumu, lai ES muitas iestādes varētu pareizi, vienkārši un efektīvi piemērot tādu pašu iedalījumu; aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstu muitas iestādēm, lai rastu risinājumu nolūkā pārveidot šo tehnisko vienošanos par vienkāršu, iedarbīgu un uzticamu mehānismu;

16. uzskata, ka ar Izraēlu ir jāvienojas par vienkāršu, iedarbīgu un uzticamu mehānismu, ar kuru aizstāj esošo tehnisko vienošanos un saskaņā ar kuru Izraēlas eksporta uzņēmumi un muitas iestādes piemērotu vienādu iedalījumu un skaidri un pienācīgi norādītu produktus, kuru izcelsmes statuss noteikts, pamatojoties uz ražošanu teritorijās, kas kopš 1967. gada atrodas Izraēlas pārvaldes pakļautībā;

17. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai to muitas dienesti efektīvi piemērotu tehnisko vienošanos un praksē ieviestu pamatideju, kas izskan Eiropas Savienības Tiesas spriedumā par Izraēlā kumulētiem produktiem, kurus atbilstoši reģionālajai konvencijā noteiktajai diagonālajai kumulācijai ieved ES; uzskata, ka Komisijai ir jāuzņemas vadība, koordinējot šādus ES mēroga centienus un ir jāveic arī pasākumi, lai visu ES dalībvalstu muitas iestādēs radītu izpratni par to, kā tehniskā vienošanās ir jāpiemēro Izraēlā kumulētiem produktiem; uzskata, ka ES muitas iestādēm būtu efektīvāk jāpārbauda tehniskās vienošanās piemērošana, lai novērstu preferenču sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu;

18. tā kā konvencijas tekstā šāda noteikuma nav, aicina Komisiju pēc trim gadiem veikt ietekmes novērtējumu, lai cita starpā izvērtētu ieguvumus no šīs konvencijas pieņemšanas un ar konvenciju noteiktās kumulācijas ietekmi uz dažu uzņēmumu iepriekš minēto praksi;

19. uzsver nepieciešamību veicināt izpratni par kumulācijas sniegtajām iespējām, kuras vienkāršo ar jauno Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu konvenciju, — jo īpaši Vidusjūras reģiona dienvidu valstu uzņēmēju aprindās; atbalsta Komisijas iniciatīvas, kas vērstas uz šādas izpratnes veidošanu;

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas (*EMPA*) priekšsēdētājam.